

Juryrapport 2024

Wij, als jury, hebben de eer gehad om voor de eerste editie van de Shalky Scenarioprijs de scripts van een nieuwe generatie afstudeerders te lezen. Hierin was zichtbaar wat deze jonge makers te bieden hebben aan het huidige filmlandschap en haar toekomst. De jury was onder de indruk van de verscheidenheid van de verhalen, geen enkel scenario was of las zoals het andere. Dit belooft een kleurrijke toekomst voor de Nederlandse filmindustrie.

Thema's als zelfontdekking en dramatisch verloren liefdes doen blijken dat dit jonge makers zijn die, bij gebrek aan een beter woord, nog volop in de zelfontdekking zitten. Stilistisch gedurfde keuzes en onconventionele verhaalstructuren laten echter zien dat deze afstudeerders niet bang zijn om te experimenteren en zichzelf hardop uit te drukken. In hun scenario's tonen ze aan dat ze sociaal geëngageerd zijn, niet bang om de lelijke kanten van de samenleving uit te lichten en wij zijn trots dat wij hen hierin kunnen ondersteunen.

In onze beoordeling hebben wij verhalende én technische elementen meegenomen. Wordt er hier iets nieuws verteld of iets wat we al kennen, maar op een nieuwe manier? Heeft deze schrijver het format en het ambacht onder de knie of ligt dit in het verschiep? Dit en andere criteria in overweging nemende is de jury tot een top 3 gekomen, die wij bij deze nomineren voor de Shalky Scenarioprijs. Hier lichten wij, op arbitraire volgorde, per scenario toe waarom deze tot de beste drie behoren.

Wij zijn de spoken – Alisa Bloemendaal

Bij het overlijden van een familielid, worden alle interpersoonlijke relaties in de familie op scherp gezet. Een familiediner kan dan opeens een van de pijnlijkste, meest chaotische aangelegenheden worden. Dat is precies wat schrijver Alisa Bloemendaal in haar scenario *Wij zijn de spoken* laat zien.

Niet vaak speelt een afstudeerfilm zich af in één ruimte en op één avond, oudejaarsavond 1999, en met haar 26 bladzijden heeft Bloemendaal deze risicovolle keuzes met lef uitgewerkt. Er is gekozen voor een duidelijke marker om aan te geven welk jaar het is, Y2K, wat bij het hoofdpersonage een belangrijke rol speelt. Niet alleen de ingewikkelde dynamiek in haar familie, maar ook dit doemscenario is een last op haar schouders. Deze twee zijn in elkaar verweven, hoewel soms rommelig. De personages komen goed uit de verf en hierin is taal en cultuur een belangrijke bijdragende factor. De dialoog is zeer bekwaam is geschreven, ieder personage heeft duidelijk een eigen stem. De toevoeging van de recent overleden matriarch van de familie zet de familiedynamiek op scherp en voegt veel toe aan de film als coherent geheel.

Her en der zijn magisch-realistische elementen toegevoegd, die helaas verhalend niet goed uit de verf komen, maar wel voor een beeldend scenario zorgen. Bloemendaal heeft zich duidelijk verdiept in de technische elementen van het scenarioschrijven en komt vrij organisch tot een resolutie. Dit scenario getuigt van een gevoel voor audiovisuele elementen en het creëren van geloofwaardige personages. Wij zijn erg benieuwd naar wat de schrijver in de toekomst zal doen.

De Anatomie van een Meermin – Tjeerd Dam

Een intrigerend verhaal over een intrigerende jongen die vervreemd is geraakt van de buitenwereld, dankzij zijn vader. Deze vader heeft zijn zoon ervan overtuigd dat buiten de door hem aangegeven grenzen, er meerminnen op de loer liggen die hen zullen verleiden met hun gezang om ze vervolgens vermoorden.

Schrijver Tjeerd Dam heeft hier met redelijk conventionele verhaalelementen een gedurfd en meeslepend verhaal geschreven, dat toch ver buiten het conventionele valt. Het daagt de lezer van meet af aan uit om actief mee te puzzelen en de wereld waarin het hoofdpersonage zich bevindt stukje bij beetje te ontrafelen. De kundig in elkaar gezette wereld, met al haar complexiteit en details, maken het een visuele leeservaring waarin je wordt meegenomen in verhaal en omgeving. De affectievolle en symbiotische relatie tussen vader en zoon is voelbaar, met een (af en toe iets te) duidelijke onderliggende spanning. De stappen die het hoofdpersonage buiten de afgebakende wereld van zijn vader zet, geven een goed contrast weer tussen de twee werelden. De ontrafeling op het einde laat echter wat te wensen over, zeker na het lezen van zo'n interessant verhaal.

De schrijver heeft duidelijk een eigen stem en weet deze vakbekwaam te vertalen naar een scenario. Met deze unieke *world-building* is het alleen nog maar afwachten op wat Dam nog meer kan bedenken.

Mother's Child – Naomi Voet

Mother's Child is een scenario dat blijft verrassen in haar omgang met genre, verhaalstructuur en het vermogen om de verwachtingen van de lezer te ondermijnen. In zijn algemeenheid gaat dit verhaal over een moeder wier zoon fysieke en mentale beperkingen heeft, die moet vechten tegen de rompslomp van de bureaucratie om de juiste zorg voor hem te krijgen. Schrijver Naomi Voet weet hier een uniek verhaal van te maken, door middel van haar visuele omschrijvingen van een wereld die ons bekend is, maar ook vreemd. Er is te alle tijden veel gaande, ondanks dat de verhaalwereld erg klein is, dit heeft als resultaat dat net wanneer je denkt te begrijpen welke kant het verhaal op gaat er een onverwachte keuze wordt gemaakt die je wederom doet nadenken over wat je net hebt gezien. Dit wordt versterkt door de audiovisuele keuzes, waarin ook muziek is meegenomen, wat op zijn beurt weer bijdraagt aan de unieke sfeer die de schrijver heeft gecreëerd.

De meer magisch-realistische elementen voegen veel toe aan het verhaal *an sich* en maken het een verfrissend scenario om te lezen. Duidelijke keuzes zijn gemaakt over in hoeverre dit bijdraagt aan de vertelling of juist de vertelling is, wat een koorddans is die hier goed is uitgevoerd.

Het is knap hoeveel Voet wel niet kwijt kan in tien pagina's, hoewel dit vermoedelijk meer zou zijn geweest als het geschreven was in het juiste format. Met humor, absurdisme en veel lef laat ze al duidelijk een eigen stem horen. Niet alleen zijn wij benieuwd naar de uitwerking van dit script, maar ook naar wat deze schrijver allemaal nog meer te bieden heeft.